

[Svend E. Johansen.]

Maa jeg minde om Søjlehussagen, De danske Statsbaners grimme Sag, hvor man — og det ved det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — har mishandlet en god dansk Borger bl. a. ved Hjælp af Lovovertrædelser. Denne Sag bliver ikke afsluttet, før Hr. Jacobsen har faaet fuld Oprensning af Staten og de skyldige Embedsmænd er draget til Ansvar for deres Handlinger.

Jeg skal ikke forholde Tingets ærede Medlemmer min Viden om denne Sags sidste Udvikling. I Efteraaret 1939 anlagde Generaldirektør Knutzen og Banechef Flensborg med Anklagemyndighedens Bistand paa ny Straffesag mod Hr. Jacobsen for Injurier, han skulde have fremsat mod disse Herrer i et privat Brev til Generaldirektøren. Jeg skal ikke komme ind paa *min* Brevveksling med Rigsadvokaten og Generaldirektøren — der kunde maaske nok findes nogle Injurier dér —, men nævne, at jeg i et Aabent Brev i den københavnske Dagspresse den 10. Marts 1940 gjorde Justitsministeren opmærksom paa, at det var en gal Maade, Anklagemyndigheden her gik frem paa.

Justitsminister Unmack Larsen reagerede som en Hædersmand, han undersøgte Sagen, og hans Undersøgelse resulterede i, at han gennem Fabrikant Jacobsens Sagfører, Højesteretssagfører Gamborg, lod meddele, at han kunde tænke sig at forlige Sagen paa følgende Grundlag: 1) den anlagte Straffesag trækkes tilbage, 2) offentlig Rehabilitering af Fabrikant Jacobsen, 3) en Erstatning paa 20 000 Kr. — og for det fjerde skulde Fabrikant Jacobsen have Ridderkorset tildelt.

Fabrikant Jacobsens Minimumserstatningskrav var 165 000 Kr., hvilket ligger væsentlig under fuld Erstatning. Jeg ønsker at tilføje, at Hr. Jacobsen paa et vist Tidspunkt tilbød at anvende den Erstatning, han fik udbetalt, i velgørende Øjemed. Men han indtog ved dette Forligstilbud det Standpunkt, at han ikke vilde lade sig nøje med mindre, idet han dog var villig til at frafalde ethvert Erstatningskrav, saafremt man vilde indlede kriminel Undersøgelse mod Statsbanerne.

Jeg ønsker at fremhæve, at Hr. Jacobsens Standpunkt er det fuldt korrekte, at Staten, naar den begaar en Fejl, fremfor nogen maa tage den fulde Konsekvens af Fejltagelsen og uden Tøven vederlægge sin Skyld med fuld Erstatning. Navnlig maa det kræves af den Stat, der, naar Fejl begaas af Borgerne mod den, ikke alene kræver fuld Erstatning, men som oftest

fordobler eller tredobler Beløbet for at gaa med til det, man kalder en mindelig Ordning.

Derefter resolverede den nuværende Justitsminister, der sammen med den nuværende Trafikminister var inde paa Forligsgrundlaget, og som paa et vist Tidspunkt under Forhandlingerne, saa vidt jeg har erfaret, godt kunde tænke sig at gaa højere end de 20 000 Kr., at Straffesagen skulde fortsætte.

Først erklærer Justitsministeriet sig indforstaaet med, at Straffesagen rejses, dernæst erklærer det sig beredt til at trække Sagen tilbage og offentligt rehabilitere Hr. Jacobsen — og saa ender man med at fortsætte den Sag, som man gennem sit Tilbud om Rehabilitering selv har erkendt er uberettiget. Er det en hæderlig Handling? Kan det skabe Respekt om Statens Autoritet?

I Retsmødet i Gaar i Byrettens 16de Afdeling fremlagde Anklagemyndigheden Skrivelser fra Trafikministeren og Justitsministeren gaaende ud paa, at der ikke fra Ministeriets Side var tilbudt Hr. Jacobsen noget Forlig. Jeg henstiller til Justitsministeren at redegøre over for Tinget for de Grunde, der faar ham til at bibringe Dommerne i Straffesagen mod Hr. Jacobsen det urigtige Indtryk, at Justitsministeriet ikke har erklæret sig villigt til at bringe Sagen ud af Verden paa det Grundlag, jeg her har oplyst, og hvor jeg navnlig hæfter mig ved den offentlige Rehabilitering af Hr. Jacobsen.

Vi staar tilsyneladende her over for en dansk Dreyfus-Affære med Embedsmændenes Sammenrotning mod den krænkede Part.

Lad mig minde om Elith Jensen-Sagen. Umiddelbart efter at Sagen var afsluttet her i Tinget med en enstemmig Tilkendegivelse af, at en Undersøgelse skulde foretages vedrørende Oprensningen til Elith Jensen og om Embedsmændenes Ansvar i Sagens Behandling, meddelte Pressen, at der var rejst Bedragerisigtelse mod Elith Jensen.

Om denne Sigtelse siger Elith Jensens Sagfører, Landsretssagfører Hans Kirkeskov, i en Bog om Sagen, der meget rammende hedder: „Oprørende Kendsgerninger“, følgende:

„... hvorved jeg pointerede, at Sagen af Anklagemyndigheden var rejst paa konstrueret og uholdbart Grundlag, ... at Sagen tilmed var provokeret frem af Anklagemyndigheden, der havde rettet Henvendelser til Folk for at formaa disse